

P. I. C.

PERSDIENST VAN DE GROEPEN VAN INTERNATIONALE COMMUNISTEN

ADMINISTRATIE:
H. CANNE MEIJER
T. O. PAASSTRAAT 12
AMSTERDAM, GEM. GIRO C 2886
POSTGIRO 203112

Deze dienst wordt aan
belangstellenden
gratis toegezonden.
Stuur ons uw vrijwillige
bijdrage.

DOELSTELLING:

De ontwikkeling van het kapitalisme voert tot steeds heviger crisissen, welke in steeds groter werkleloosheid en tekens diepere ontwringing van het productieapparaat hun uitdrukking vinden, waardoor miljoenen arbeiders buiten de productie staan en aan de uit-hongering zijn prijsgegeven. Daarbij komen de belang-enstellingen tusschen de ver-schillende landen steeds scher-per vormen aan, waardoor de

economische oorlog in een nieuw wereldoorlog uitmond. De toenemende verarming en de steeds groeiende onzekerheid van bestaan dwingen de arbei-derklasse den strijd voor de communistische productiewijze aan te binden. De groepen van Internationale Communisten waken de arbeiders in dezen strijd op, het beheer en de leiding van productie en distri-butie volgens algemeen gelden-de, maatschappelijke regels de, ZELF ter hand te nemen, om ZELF DE ASSOCIATIE VAN VRIJE EN GELIJKE PRODU-

CENTEN te verwezenlijken. De groepen van Internatio-nale Communisten zien den wettigen voortgang der arbeidersbeweging in de ont-wikkeling van het zelfbewust-zijn der arbeiders. Daarom zijn der arbeiders. Daarom plaatsen ze zich tegenover de leiderspolitiek van de parie-mentaire partijen en van de vakbeweging en stellen de leuze:
**ALLE MACHT AAN DE ARBEIDERSRADEN!
DE PRODUCTIE IN HAN- DEN VAN DE BEDRIJFS- ORGANISATIES!**

Int. Instituut
Soc. Geschiedenis
Amsterdam

Zesde Jaargang No: 12.
Juni 1933 No: 2.

N. S. B. O.

Nationaal Socialistische Bedrijfszellen
Organisatie

Wat is de N.S.B.O.? Zoals de naam reeds zegt, een nabootsing van de bolsjewistische cellentaktiek ter verpesting van de bedrijven, ter verwarring en beneveling der arbeidershoofden, ter terrorisering van Marxistische arbeiders, teneinde elk begin van klasseverzet tegen de diktatuur naar te slaan. Het feit echter, dat naar functie in de bedrijven zelf gelegd moest worden, dat haar werkzaamheid door de arbeiders uitgevoerd wordt, heeft reeds in de eerste weken bewezen, dat de machthebbers zelf zich moeten bewegen op het gladde ijs van een voor hen gevaarlijke maatschappelijke bodem. De geweldige tam-tam waarmee de regering ze in scene zette, het geraffineerde apparaat van feesten, fakkels en vaandels, de phrases van eer, vrijheid en gelijkberechtigtheid, waarmee men de arbeiders stroop om de mond smeert, beteekenen dat men voor zoo lang mogelijke tijd de bereikte resultaten op ideologisch gebied poogt te behouden. Desondanks toonde zich in verschillende pogingen, die natuurlijk nog mijlenver van klassebewust handelen ver-wijderd en op zichzelf nog slechts een p o g e n zonder meer beteekenen, hoe de arbeiders - ook de nationaalsocialistische arbeiders - in geen geval bereid zijn, zich met beloften alleen te laten afschepen. Het is niet geheel zonder een zekere naïviteit, als de nazi-delegatie van de I.G. Farben te Lud-wigshafen van de directie eischt, dat de arbeiders zullendeelen in de divi-denduitkeeringen, of als de N.S.B.O. in het Stahlwerk Haspe een bij de ar-beiders gehaate nazi-trouwe directeur gevangenneemt; in beide gevallen hebben de arbeiders zich weer netjes naar huis laten sturen - de manier echter, waarop het feit dat 't heele arbeidersleven klassestrijd is, ook nationaalsocialistische arbeiders onbewust klassematig reageeren doet, wordt hoe bedekt dan ook, door op zichzelf kleine gebeurtenissen als deze, schril belicht.

Ook de staking bij de Ullstein-drukkerij heeft een veel diepere in-houd, dan de Deutsche bladen durven berichten.

Al trad ook haar vaandel trouw, de N.S.B.O. hier onder de banier van het anti-semitisme tegen joodsche redakteuren en leiders der uitgeverij op, de stakenden zelf gingen verder. Ze eischten het afzetten van twee nationaalsocialistische redakteuren en wel van de verantwoordelijke redakteur Dr. Timm en van de rechtbankverslaggever von Class, verder de omzetting van de nationaalsocialistische bedrijfsraad, omdat deze niet "radikaal genoeg" was. Verder eischten ze verlagen van de hogere salarissen tot op de helft. Natuurlijk zou niets minder juist zijn, dan generaliseeren, of zelfs in de N.S.B.O. kiemen te zien, die zich zouden kunnen ontwikkelen tot revolutionaire bedrijfsorganisaties. De verovering van de N.S.B.O. zou een even gevaarlijke illusie zijn, als de beroemde "Verovering der Vakverenigingen" door de "Marxistische" linkervleugel. Maar, reeds de bescheiden uitingen van primitief Klassegevoel, zooals ze in het bedrijf ook bij geestdriftige nationaalsocialisten te voorschijn treden moeten, zijn gevaarlijk.

De opgaven voor de N.S.B.O. zullen zijn en blijven, het verbreiden en handhaven van de nationaalsocialistische fraseologie, de verdomming en het bespionneeren van de bedrijfspersoneelen, het met de noodige kasernediscipline en -drilmethoden ingepompte gebonden en onderworpen zijn aan de interessen van de heerschende klasse. Geheel in overeenstemming met deze opgave is de publikatie van de Berlijnsche Staatskommissarissen Dr. Lappert, Dr. Maretsky en Engel, bestemd voor de plaatselijke en voor de gemengde bedrijven en werkplaatsen te Berlijn:

"Nog altijd wordt er ernstig over geklaagd, dat de bedrijfscoellen-organisaties verder gaan dan hunne bevoegdheden reiken, en de neiging toonen in de leiding van de bedrijven zelf in te grijpen. DE N.S.B.O. HEEFT ALS VOORNAAMSTE OPGAVE SLECHTS, DE VERHEVEN POLITIEKE IDEE VAN ONZE LEIDER ONDER DE BEDRIJFSPERSONEELN IN DE WERKPLAATSEN TE VERBREIDEN EN TE VERDIEPEN en nieuwe aanhangers voor het nationaalsocialisme te werven. Daarentegen is het volkomen ongeoorloofd, en onverenigbaar met het moedigtige werk van wederopbouw van staat en volk, dat door onze leider aangevraagd is, dat leiders en leden van de bedrijfscoellen in de technische- of handelsleiding, in personeelzaken, of zelfs in de bedrijfsleiding ingrijpen....."

Wat de arbeiders van de nationaalsocialistische bedrijven te verwachten hebben, dat toonen de gebeurtenissen bij de afdeling expeditie van de "Angriff", het blad van Goebbel. De loonen van de bezorgers werden met 33% verminderd, waarop de bezorgers in staking gingen, zoodat de "Angriff" Vrijdagsavonds slechts gedeeltelijk bezorgd kon worden. Door dwangmaatregelen werden de bezorgers met behulp van de S.A. en S.S. tot toegeven gedwongen. Maar aanleiding van al deze gebeurtenissen is het volgende bevel door de N.S.B.O. leider Schumann afgekondigd:

"De laatste dagen hebben verschillende bedrijfspersoneelen eigenmachtig ingegrepen in de bedrijfsleiding, wat gedeeltelijk leidde tot het stillleggen van de betrokken bedrijven. Dit onverantwoordelijk gebeuren kan de ernstigste ontwrichtingen veroorzaken. Ik verbied hiermede ten strengste alle N.S.B.O. leden aan deze akties deel te nemen. Ik eisch van alle N.S.B.O. leden in alle bedrijven, soortgelijke pogingen in de kiem te smoren....."

Het is geheel buiten twiifel, dat de N.S.B.O. gehoorzaam toegeven zal en nog voor geruimen tijd pogingen van de boven geschilderde aard in de kiem smoren.

Maar de verdere ontwikkeling van de arbeiders in de N.S.B.O., in de vak-organisaties en de bedrijven zelf, moet als graadmeter voor de stemming, doorlopend in 't oog gehouden worden. Hierbij kan voor een overschatten van plaatselijke gebeurtenissen.....

Vrijwillige bijdragen 1 - 30 Juli 1933.

A. de B te A. Fl. 2.-; G.A.v R. te B. Fl. 1.-; E.R.M. te A. Fl. 1.-; H.M. te A. Fl. 2.50; N.N. te B. Fl. 2.50; S. te H. Fl. 0.75; B. te A. Fl. 1.-; F. te A. Fl. 0.25; B. v A. Fl. 2.50; D. te A. Fl. 1.-; J.B.M. te A. Fl. 2.-; G.M. te A. Fl. 2.50; vL. te A. Fl. 0.25; M.M. te O. Fl. 0.25; de R. te L. Fl. 0.80.

Aan de lezers!

In het vorig nummer berichtten we dat het administratieadres en giro-nummer van het P.I.O. opgeheven zijn. We kunnen bij het gereed komen van dit nummer het nieuwe adres nog niet opgeven, en verzoeken dus geduld tot het volgende verschijnt.

de Adm.

een interview van KAMERAAD STALIN met DE HEER CAMPBELL, de grootste
Amerikaansche landbouw-kapitalist

(vertaling uit Inprekorr. 13e Jaarg. 1933, nr. 12. -- Inprekorr. is
de officieel persdienst van de 3e Intern.

KAMERAAD STALIN: Wat de propaganda betreft moet ik geheel kategoriek
verklaren, dat geen enkele vertegenwoordiger van de Sovjetregering
bevoegd is, zich in de binnenlandsche aangelegenheden van het land
waarin hij zich bevindt, -- noch direkt noch indirekt -- te mengen. Ten
aanzien hiervan zijn aan ons geheele personeel der Sovjetinstellingen
in de Vereenigde Staten de strengste en scherpste instructies gegeven.
Ik ben overtuigd, dat Bron en zijn medewerkers met propaganda, in
welke vorm dan ook, niet het minste te maken hebben. Zou iemand van
onze bedienden de strenge instructies betreffende niet-inmenging
overtreden, dan zou hij onverbiddeijk ontslagen en gestraft worden.
Het spreekt vanzelf dat wij voor de handelwijze van onbekende en ons
niet ondergeschikte personen geen verantwoording kunnen dragen. Maar
ten aanzien van personen, die in onze buitenlandsche instellingen
aangesteld zijn, kunnen wij de verantwoording dragen en de verst gaande
garanties betreffende niet-inmenging geven.

DE HEER CAMPBELL: Mag ik den Heer Hoover dit mededeelen?

KAMERAAD STALIN: Ongetwijfeld.

DE HEER CAMPBELL: Wij weten niet wie die menschen zijn, die ontevredenheid
zaaien. Maar ze zijn er. De politie ontdekt hen en hun literatuur.
Ik ken Bron en ben overtuigd dat hij een eerlijk en open man is,
die zijn zaken eerlijk doet. Maar er zijn er zooveel.

KAMERAAD STALIN: Het is mogelijk, dat in de Vereenigde Staten door
leden van de amerikaansche Komm. Partij propaganda voor de Sovjets
gemaakt wordt. Doch deze partij in de Ver. Staten bestaat legaal, zij
neemt legaal deel aan de presidentsverkiezingen, zij stelt haar kandidaat
voor het presidentschap, en het is zeer begrijpelijk, dat wij
ook in dit geval ons niet in uw binnenlandsche aangelegenheden kunnen mengen.

Kommentaar overbodig.

Uit de Sowjet-pers.

DE BOUWERS VAN HET "SOCIALISME" IN EEN LAND ALS REDDERS IN DE NOOD.
.....

Rusland is erg begaan met het droeve krisisslot, dat de kapitalistische
ekonomie nu al jaben teistert. Het heeft naar de zooveelste konferentie
Kameraad Litwinow afgevaardigd, die in een gloedvolle redevoering eerst betoogd,
dat de UdSSR geen krisis kent, en dan het stuiptrekkende kapitalisme de reddende
hand toeteekt, en aanbiert de geheele goederenvoorraad die zich door de
krisis heeft gevormd van de vijanden van "Het Vaderland van alle arbeiders"
af te koop. tegen langdurig krediet natuurlijk. Maar wat wil men, de
liefdes kan niet van een kant komen. En zo goed als Sowjet-Rusland 10% rente
vergoedt aan elke vervloekte kapitalist, die grof besnaard genoeg is, zich
van een scheldpartij even weinig aan te trekken als van het feit dat die
10% gehaald moeten worden uit het bloed en zweet van Russische arbeiders en
boeren, zo goed heeft Rusland toch wel recht op een beetje handelsvertrouwen.

Overigens weet Litwinow precies hoe hij dit vertrouwen winnen moet,
en geheel in overeenstemming met de kapitalistische handelspolitiek, weet hij
dezelfde overredingstermen te vinden, die het kapitaal bij elke poging tot
het afsluiten van dergelijke transakties gebruikt. Hij wijst er n.l. op
dat de door hem vertegenwoordigde STAAT, dat de Sowjet-regering de invoer
nauwgezet regelt naar de uitvoer.

"De Sowjet-delegatie is van haar kant bereid, antwoord op deze
vragen te geven voor zoover ze betrekking hebben op de door haar ver-
tegenwoordigde staat.

De Sowjet-regeering stelt principieel haar importplannen in
nauwkeurige overeenstemming met de exportmogelijkheden en krediet-
voorwaarden op. De Sowjet-delegatie denkt aan voorwaarden zocals
langdurige kredieten, normale voorwaarden voor de Sowjet-export en
andere gunstige faktoren, die het mogelijk zouden maken, deze plan-
nen zoo uit te voeren, dat ze een niet onbeduidende invloed tot ver-
zachting van de krisis zouden kunnen uitoefenen.

"Volgens berekening van de Sowjet-
delegatie zou de Sowjet-regeering on-
der de genoemde voorwaarden in de naas-
te toekomst in het buitenland opdrach-
ten kunnen plaatsen voor ongeveer
1 milliard dollar."

en verder, na een opsomming van de goederen waaraan dit enorme bedrag be-
steed zou worden, zocals voor "metalen, als aluminium, nikkel, koper, lood
25-60% en voor eenige andere waren tot 100% van de bestaande wereldvoorraden,"
zegt kameraad Litwinow:

"Ik moet onderstrepen, dat de aangevoerde cijfers
komen boven de reeds door de Sowjet-
regering uitgewerkte plannen en geen
betrekking hebben op waren die de Sow-
jet-Unie dringend noodig heeft en die
ook onder de bestaande omstandigheden besteld worden. We wilden de
konferentie slechts de weg toonen, waarlangs naar onze meening effek-
tieve resultaten voor een lebiging van de krisis te bereiken zijn
en we willen de andere delegaties ten dienopzichte een voorbeeld geven".
Moskauer Rundschau - 18 Juni 1933.

P. I. K.

PRESSEDIENST DER
INTERNATIONALEN
KOMMUNISTEN-HOLLAND
DEUTSCHE AUFLAGE

LESEN UND WEITERGEBEN

Int. Instituut
Soc. Geschiedenis
Amsterdam

.....
Juni 1933 No: 3.
.....

Die UMWÄLTUNG IN DEUTSCHLAND.

II. Das ENDE der KOMMUNISTISCHEN PARTEI.

Die Geschichte der kommunistischen Partei Deutschlands zeigt uns das Bild einer Organisation, die zur Förderung und Führung der proletarischen Revolution in Westeuropa berufen schien, aber schon in ihrer ersten Jugend zu einer scheinrevolutionären Partei entartete.

Sie entstand aus den kleinen Gruppen, die während des Weltkrieges in schärfster Opposition zu der Sozialdemokratie, durch revolutionäre Propaganda und Aktion den Kriegsimperialismus der Bourgeoisie bekämpften. Während der revolutionären Bewegungen nach dem Kriege unter dem anfeuernden Beispiel der russischen Revolution schlossen sie sich zur K.P.D. zusammen, die den Klassenkampf zur Durchführung der proletarischen Revolution in Westeuropa auf ihre Fahne schrieb und Massenaktion und Sowjetsystem an die Stelle des Parlamentarismus und der Gewerkschaften stellte. Aber die Aktionen der Arbeiter wurden gewaltsam niedergeschlagen und die hervorragendsten Führer, Liebknecht und Rosa Luxemburg, ermordet. Da standen die deutschen Kommunisten vor der Frage ihrer weiteren Politik. Die Mehrheit der Partei sah ein, dass die Revolution in Westeuropa ein längerer Prozess sein wird, in der die Arbeiterklasse durch eine gründliche Aufklärung und die Praxis der Massenaktionen allmählich die Macht zur Besiegung der Bourgeoisie aufbauen muss. Und dass dazu in erster Linie Überwinden der parlamentarischen Illusionen und der gewerkschaftlichen Führerherrschaft nötig war. Aber die Interessen Russlands standen dem entgegen. Russland wurde schwer durch die Angriffe der von Westeuropa unterstützten weissen Armeen bedrängt und es brauchte die Hilfe der westeuropäischen Arbeitermassen, die durch ihren Druck auf ihre Regierungen diese von weiteren Angriffen auf Russland zurückhalten sollten. Die 3te Internationale, aus den vielen kommunistischen Parteien Europas gebildet, wurde zum Organ dieser russischen Politik. Dazu mussten möglichst grosse Arbeitermassen rasch für die Partei gewonnen werden und von ihren sozialdemokratischen Führern losgelöst werden; also Benutzung des Parlamentarismus und Eintreten in die Gewerkschaften, um sie, wie es hiess, zu revolutionieren, will sagen: die alten Führer durch neue russlandfreundliche zu ersetzen. Unter dem Einfluss der von Moskau gesandten russischen Parteivertreter, unter Benutzung der finanziellen Abhängigkeit von Moskau wurden 1919 die Vertreter einer westeuropäisch-revolutionären Taktik hinausgeworfen und stellte die K.P.D. sich auf den Boden des "revolutionären" Parlamentarismus und der Gewerkschaftstaktik.

Seitdem ist die K.P.D. die deutsche Filiale von Moskau geblieben. Dabei bestimmten nicht nur die russischen Interessen, sondern auch das russische Beispiel ihre Taktik und ihre Anschauungen. Nach dem Vorbilde Russlands sollten die Revolutionen in Europa gemacht werden. Der grosse Unterschied - in Westeuropa ein hochentwickelter Kapitalismus, wo ein entwickeltes Proletariat als Bevölkerungsmehrheit durch Aufbieten ihrer ganzen